

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 281/2022
17.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Максић, адвокат из ..., против туженог „Инфраструктура железница Србије“ а.д. из Београда, ради исплате, одлучујући о сукобу месне надлежности између Првог основног суда у Београду и Основног суда у Зрењанину, на седници одржаној 17.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом спору месно је надлежан Први основни суд у Београду.

Образложење

Основни суд у Зрењанину се огласио месно ненадлежним за поступање у овом спору, решењем П1 87/22 од 14.03.2022. године, и по правноснажности тог решења предмет је уступио Првом основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Први основни суд у Београду није прихватио своју надлежност и, уз допис П1 1276/22 од 12.05.2022. године, доставио је предмет Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20), у вези са чланом 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08 ... 88/18-УС), Врховни касациони суд је оценио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Први основни суд у Београду.

Према стању у списима, у тужби од 04.02.2022. године поднетој Основном суду у Зрењанину тужилац захтева исплату разлике између припадајуће и исплаћене зараде за период од фебруара 2019. закључно са јануаром 2022. године и наводи да је засновао на неодређено време радни однос код послодавца ЈП „Железнице Србије“, правног претходника туженог, а да је ступио у радни однос код туженог на основу анекса уговора о раду од 28.08.2015. године, не достављајући доказе уз тужбу. Тужени је истакао приговор месне ненадлежности, наводећи да у његовој евиденцији нема података да је тужени обављао послове на територији Општине Зрењанин, због чега је Основни суд у Зрењанину донео решење о месној ненадлежности, применом члана 40. став 2. ЗПП. Први основни суд у Београду изазвао је сукоб надлежности с обзиром да Основни суд у Зрењанину није поступио у смислу члана 20. став 2. ЗПП и није затражио од тужиоца да се изјасни у року од три дана о надлежности суда пре него што уступи предмет надлежном суду.

Законом о парничном поступку прописано је да је за суђење у споровима против правних лица опште месно надлежан суд на чијем се подручју налази њихово седиште према извештају Агенције за привредне регистре (члан 40. став 2), да је за суђење, ако је у спору из радног односа тужилац запослени, поред суда који је опште месно надлежан за туженог, надлежан и суд на чијем се подручју рад обавља или се обављао (члан 60). У случају изборне месне надлежности право избора припада тужиоцу и он га врши подношењем тужбе.

У конкретном случају, тужилац је извршио избор и тужбу поднео суду на чијем подручју, по његовој тврдњи, обавља рад. Међутим, уз тужбу, а ни накнадно, до доношења одлуке о истакнутом приговору месне ненадлежности, није доставио уговор о раду који садржи и податак о месту рада тужиоца (члан 33. став 1. тачка 5. Закона о раду) или неки други доказ којом ту чињеницу доказује.

У таквој процесној ситуацији, тужени је основано истакао приговор месне ненадлежности суда којем је тужба поднета, због чега је за суђење у овом спору месно надлежан Први основни суд у Београду, као опште месно надлежни суд за туженог, у смислу члана 40. став 2. ЗПП, те је одлучено као у изреци, на основу члана 22. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић